

Наталијина рамонда – цвет који се носи као званичан симбол примирја – говори о српском народу, искушењима која је прошао током и после Првог светског рата и о васкрснућу Србије.

Крајем 19. века у околини Ниша тај цвет је приметио дворски лекар Обреновића, Сава Петровић. Рамонда њему дугује откриће, а краљици Наталији Обреновић име – инспирисано њеном лепотом.

Наталијина рамонда је биљка вишеструке симболике за српски народ. Та заштићена врста позната је и као цвет феникс и говори о српском народу и искушењима кроз која је прошао у Великом рату.

Биолози кажу да је Наталијина рамонда преживела ледено доба и данас насељава подручје централног Балкана.

Можемо се наћи у северној Грчкој, Македонији, деловима Србије. Има је и у Ботаничкој башти у Београду, а најлепша је у пролеће, када цвета.

Запањујућа способност цвета

То је биљка која има запањујућу способност да васкрсава након што је потпуно осушена.

Довољна је једна кап воде да оживи. Зато је зову и цвет феникс.

Наводно је 1928. ботаничар Павел Черњавски случајно просуо воду на хербаријум у коме се налазио узорак осушене Наталијине рамонде и она је након тога оживела.

По угледу на руску георгијевску ленту и британску булку – "попи", и Рамонда носи симболику победе.

Ова биљка је ендемска врста са Кајмакчалана, где се одиграла једна од најважнијих битака у Првом светском рату, када је српска војска 1916. године однела важну победу.

Наталијина рамонда се налази на списку ретких биљака Европе, а у Србији је заштићена врста, као природна реткост.

Станиште јој је у пукотинама кречњачких стена на надморској висини од 350 до 2.150 метара, на на Сувој планини, у Сићевачкој клисури.

(РТС)